

Tekstjes voor rouwprentjes 1 t.e.m. 100

Gelieve niets te noteren of aan te duiden in dit bundeltje a.u.b.

De tekstjes vindt u ook
op onze website: www.verbistc.be

Teksten vader / moeder / grootouders

1

Zwaar is het verlies van deze ingoede **man/vrouw**.
Door arbeid heeft **hij/zij zijn/haar** leven
waardig gemaakt.
Goedheid en nederigheid straalden van
hem/haar uit en maakten **hem/haar** door éénieder bemind.
Met deze schone herinneringen zal **hij/zij**
steeds in ons hart blijven voortleven.

2

Lieve kinderen en kleinkinderen,
samen hebben we vele jaren lief en
leed gedeeld.
'k Weet het, de scheiding valt jullie
zwaar. Onze liefde wordt echter door
de dood niet verbroken.
Onze zielen moeten thans in nog
schonere eenheid samengroeien.
Lieve kinderen en kleinkinderen,
ik dank jullie voor alles, voor de liefde
die we samen mochten beleven.

3

Lieve kinderen en kleinkinderen,
gij weet met hoeveel belangstelling
ik jullie altijd heb gevolgd.
Jullie waren zo goed voor mij.
Ik dank jullie voor alles.
Tot weerziens.

4

Lieve kinderen en kleinkinderen,
samen hebben we vele jaren lief en
leed gedeeld.
'k Weet het, de scheiding valt jullie
zwaar. Onze liefde wordt echter door
de dood niet verbroken.
Onze zielen moeten thans in nog
schonere eenheid samengroeien.
Lieve kinderen en kleinkinderen,
ik dank jullie voor alles, voor de liefde
die we samen mochten beleven.

5

Vader/Moeder wij danken U voor alles wat gij
voor ons gedaan hebt.
Nu wij U moeten missen zullen wij pas
ten volle beseffen wat gij voor ons,
uw kinderen betekend hebt.
Samen zullen wij uw laatste wil, de
zorg voor **moeder/vader** op onze schouders nemen.
Wij danken U voor uw opofferende
liefde en blijven deze als herinnering in
ons hart bewaren.

6

Lieve vader/moeder,
je was een goede vader/mama
en een lieve bompa/bomma.
Nooit was iets te veel om ons te helpen.
Je hebt ons gelukkig gemaakt,
ook al stond je er alleen voor.
Dank U!

7

We vinden zo moeilijk de woorden
om uit te drukken wat in ons leeft aan
liefde, wanhoop, dankbaarheid en verdriet.
In vele goede dingen heb jij ons
laten delen. Daarom voelen we ons
nu zo klein en machteloos.
Rust in vrede **moeder/vader**.
Wij vergeten je nooit.

8

Ik wou nog van alles aan je vragen
ik wou nog van alles van je weten
mama/papa, waar ben je nou?

De één zegt: "jongen alles went"
de ander zegt dat je in de hemel bent
ik weet het niet, maar in ieder geval
weet ik dat ik je nooit vergeten zal

Mama/papa, waar ben je nou?
Mama/papa, ik hou van jou.

Hij was een eenvoudig en hardwerkend
mens. Voor zijn vrouw,
kinderen en kleinkinderen een
liefdevolle man, vader en grootvader.
Dienstvaardig voor zijn vrienden en bekenden.
Ondanks zijn ziekte, had hij een
onuitputtelijke wilskracht en was hij
een man met een jeugdige levensfilosofie.
Rust in vrede mijn lieve man,
vader en grootvader.
Wij vergeten je niet.

Vader/Moeder wij danken U voor alles wat gij
voor ons gedaan hebt.
Nu wij U moeten missen zullen wij pas
ten volle beseffen wat gij voor ons,
uw kinderen betekend hebt.
Samen zullen wij uw laatste wil, de
zorg voor **moeder/vader** op onze schouders nemen.
Wij danken U voor uw opofferende
liefde en blijven deze als herinnering in
ons hart bewaren.

Liefste **moeke/vake en moemoe/vava**,
je aanwezigheid gaf ons telkens
een blij en zacht gevoel.
Je was nooit uit onze gedachten,
veilig droegen we je overal mee,
diep in ons hart.
Nu we elkaar verlaten, voel ik de pijn
van heel ver weg van jou te zijn.
Heer, breng **haar/hem** nu thuis in de vreugde

van Uw nabij zijn en geef ons de
kracht om dichter naar elkaar te
leven tot wij ook U
mogen ontmoeten.
Rust zacht.

12

In stille eenvoud was zij een voorbeeld
van toewijding als echtgenote en moeder.
Met zorg en offervaardigheid heeft zij zich
onverpoosd ingezet voor haar gezin met
de schone betrachting allen van wie zij
oprecht hield, gelukkig te helpen maken.

13

De moeders gaan maar sterven niet...
Zolang men moeders kinderen ziet
zolang zal moeder leven.

14

Moederken

't Is van u hiernederwaard,
geschilderd of geschreven,
mijn moederken,
geen beeltenis, geen beeld van u gebleven.
Geen tekening,
geen lichtdrukmaal, geen beitelwerk van stene,
't en zij dat beeld
in mij, dat gij gelate hebt, allene.
o Moge ik, u
onweerdig, nooit
die beeltenis bederven,
maar eerzaam laten
leven in mij,

eerzaam in mij sterven.

15

Moeder,

in de volle zomer van het leven
zijt gij op zo trieste wijze
uit ons midden verdwenen.
Wij begrijpen het nog niet goed
en vinden ook nauwelijks woorden
om ons verdriet te uiten.

Voortaan kijkt gij over onze schouder mee
bij onze dagelijkse bezigheden.
Geef ons een duwtje in de goede
richting, als we misschien
wat doelloos staan te trappelen.

16

MOEDERS

De moeders gaan, maar sterven niet.
Zij leven naar zij geven.
Zolang men moeders kinderen ziet,
zolang zal moeder leven.

17

Een enkel woord, een klein gebaar,
houdt je op de been.
Je voelt je een moment niet meer zo alleen.
Je weet dat je verder moet.
Papa/Mama heeft er voor gestreden,
maar het gevoel van zekerheid,
het lijkt zo lang geleden.

18

Bompa/bomma, we zijn nog klein maar
we hopen steeds uw leven te mogen navolgen,
met uw goed humeur en uw brede glimlach.

19

De kaars leek bijna eindeloos
maar is nu stil gedoofd
Een leven lang zorgzaam geweest
gegeven en geloofd
Een hand die zwaaide
als we gingen
en nog vele mooie dingen
zijn herinneringen aan ons mam
die voor altijd van ons afscheid nam

20

Moeder zijn is alles geven
zorgen, lijden, liefde en leven.
Moeder zijn is alles derven
alles... en tevreden sterven.

21

Een moeder sterft altijd te vroeg
al wordt zij nog zo oud.
Je bidt dat God haar sparen zal
omdat je van haar houdt.
Maar als de dagen knellen gaan
zij ziek wordt, moe en benauwd,
bid je dat God haar halen zal
omdat je van haar houdt.

22

Nooit was iets teveel
u bezat zoveel liefde
en wij kregen allemaal ons deel
Er valt nu een groot gat
op de plaats waar eens
onze dierbare moeder en oma zat
U blijft altijd in onze harten voortbestaan
ook al is het heel erg moeilijk
zonder u verder te gaan

Afscheidsgedichten door dichters

23

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde,
het water gaat er anders dan voorheen.
De stroom van een rivier hou je niet tegen,
het water vindt er steeds een weg omheen.

Misschien eens, gevuld door sneeuw en regen,
neemt de rivier mijn kiezel met zich mee.

Om hem dan glad en rond gesleten,
te laten rusten in de luwte van de zee.

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde,
nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten.

Ik leverde bewijs van mijn bestaan.
Omdat, door het verleggen van die ene steen,
de stroom nooit meer dezelfde weg zal gaan.
Bram Vermeulen

24

Ga nooit weg zonder te groeten,
ga nooit weg zonder zoen.
Als je het noodlot zult ontmoeten,
kun je het nooit meer doen.
Ga nooit weg zonder te praten,
dat doet een hart zo'n pijn.
Wat je 's morgens hebt verlaten,
kan er 's avonds niet meer zijn...

- Toon Hermans -

25

Bomen komen uit de grond
en uit hun stam de twijgen
en ied'reen vindt het heel gewoon
dat zij weer bladeren krijgen
we zien ze vallen op de grond
en dan opnieuw weer groeien
zo heeft de aarde ons geleerd

dat al wat sterft zal bloeien
- Toon Hermans -

26

Je leven lang
heb je gestreden.
Je hebt je hoofd
zacht neergelegd
en je ogen gesloten.
Je hebt de rust gevonden
waar je jarenlang
naar zocht.

- Ugo Verbeke -

27

Afscheid nemen doet zo'n pijn
Afscheid nemen doet zo'n zeer
Om je blikken zonder woorden
Om je warmte van weleer
Om je ogen
Om je handen
Om je glimlach keer op keer
Om de dagen
Om de uren
Om eergisteren nog zeer teer
Om dit alles en nog veel meer
is vandaag nog slechts teer zeer
M. Hugaert

28

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde,
het water gaat er anders dan voorheen.
De stroom van een rivier hou je niet tegen,
het water vindt er steeds een weg omheen.

Misschien eens, gevuld door sneeuw en regen,

neemt de rivier mijn kiezel met zich mee.
Om hem dan glad en rond gesleten,
te laten rusten in de luwte van de zee.

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde,
nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten.
Ik leverde bewijs van mijn bestaan.
Omdat, door het verleggen van die ene steen,
de stroom nooit meer dezelfde weg zal gaan.
Bram Vermeulen

29

Afscheid nemen doet zo'n pijn
Afscheid nemen doet zo'n zeer
Om je blikken zonder woorden
Om je warmte van weleer
Om je ogen
Om je handen
Om je glimlach keer op keer
Om de dagen
Om de uren
Om eergisteren nog zeer teer
Om dit alles en nog veel meer
is vandaag nog slechts teer zeer
M. Hugaert

30

Als de horizon, zover je kunt kijken, donker
blijft zonder een teken van licht.
Als je hart vol verdriet en misschien vol bitterheid zit.
Als schijnbaar alle hoop op nieuwe vreugde en geluk verdwenen is.
Zoek dan toch zorgvuldig in je herinnering
Vergeet de mooie dagen niet!
Ik vraag 't je, de mooie dagen.
Phil Bosmans

31

Met U zijn er geen verten meer
en alles is nabij.
Des levens aanvang glinstert weer,
geen gisteren en geen morgen meer,
geen tijd meer en geen muren,
en alle angst voorbij.
Verlost van schaduw en van schijn,
wordt pijn en smart tot vreugd verheven!
Hoe kan het zoo eenvoudig zijn,
met U, o kern van alle leven.
Uit Adagio - Felix Timmermans

32

Ieder mens die sterft
is een museum dat brandt.
P. van Ostayen

33

Einde...
Hij was allang zichzelf niet meer
hij kon het niet meer aan.
We hoopten, zittend rond zijn bed
dat hij maar dood zou gaan.
En na zijn laatste zucht was het
of hij zichzelf hervond
alsof hij op de drempel
van een ander leven stond.
Ik ben even blijven staan
en voelde iets van wonder
door de stille kamer gaan.
Toon Hermans

34

Sterven doe je niet ineens
maar af en toe 'n beetje.
En alle beetjes die je stierf
't is vreemd, maar die vergeet je.
Het is je dikwijls zelfs ontgaan,
je zegt ik ben wat moe.
Maar op 'n keer dan ben je aan
je allerlaatste beetje toe.
- Toon Hermans -

35

Waarom zijn er zoveel vragen
Waarom is er zoveel pijn
Waarom zijn er zoveel dingen
Die niet te begrijpen zijn
Ria Schut-Diks

36

Als...
Als ik de dingen niet meer weet
Als ik de namen niet meer ken
En wat ik weet meteen vergeet
Zodat ik onherkenbaar ben
Denk dan aan de weg door mij gegaan
Zo heb ik het niet voor niets gedaan
- Ciska Lentze -

37

Al het levende is zinnig,
hoe onbegrepen 't ook mag zijn.
Of het blij is, droef of innig

of het onrust is of pijn.
Zinnig is ons hopen, vrezen,
de kleinste bloem in 't lage gras.
Daarom zou het onzin wezen
als de dood onzinnig was.
- Toon Hermans -

38

Denk aan mij terug
maar niet in de dagen van pijn en verdriet
Denk aan mij terug in de stralende zon
hoe ik was toen ik alles nog kon
Ria Schut-Diks

39

Als het rouwrumoer rondom jou is verstomd,
de stoet voorbij is, schuifelende voeten,
dan voel ik dat er een diepe stilte komt
en in die stilte zal ik jou opnieuw ontmoeten.
En telkens weer zal ik je tegenkomen,
we zeggen veel te gauw, het is voorbij.
Hij heeft alleen je lichaam weggenomen,
niet wie je was, en ook niet wat je zei.
Ik zal nog altijd grapjes met je maken,
we zullen samen door het stille landschap gaan.
Nu je mijn handen niet meer aan kunt raken,
raak je mijn hart nog duidelijker aan.
Toon Hermans

40

Als ik de bomen zie
gemaakt van hetzelfde leven
maat dan met stam en tak en twijgen
als ik de bomen zie
dan luister 'k altijd even
naar hun fantastische zwijgen

ik heb de storm zien komen
hij sloeg ze half kapot
verstild zag ik ze dromen
of dansen, zomerzot
ik zag hun angstig beven
in donker en in licht
en zie mijn eigen leven
in hun verweerd gezicht
- Toon Hermans -

41

Ik heb gehuild, gelachen en gevochten
Ik lag in warme bermen en in gladde bochten
Ik hief het glas, het viel in duizend scherven
Ik wist de grijze hemel
Toch weer blauw te verven
Ban blijven pogen
Al verbranden al mijn schepen
Ik heb gebaald, gefaald
En heb hem vaak geknepen
Er was applaus en ik werd heftig uitgefloten
Maar als ik ga dan zeg ik Dank U
Ik heb genoten
- Toon Hermans -

42

'k heb voor de dood al meer dan eens
een lief gedicht geschreven

ik neem hem wel eens op m'n schoot
hij hoort zo bij het leven
ik weet hoe bang ik was als kind
wat heb ik 'm geknepen
hij was m'n vijand, nu mijn vriend
nu heb ik hem begrepen
hij heeft mij zijn geheim verteld
en zo ben ik m'n angst ontgroeid
voor mij is hij een open veld
waar hemelhoog het voorjaar bloeit.

- Toon Hermans -

43

hij schreef een klein gedichtje
het had niet veel om handen
maar het had iets van een lichtje
dat in het donker brandde

- Toon Hermans -

44

Geluk is geen kathedraal,
misschien een klein kapelletje.
Geen kermis luid en kolossaal,
misschien een carrousselletje.
Geluk is geen zomer van smetteloos blauw,
maar nu en dan een zonnetje.
Geluk dat is geen zeppelin,
't is hooguit een ballonnetje.

- Toon Hermans -

45

Alles is heimwee
wolken en water
alles is heimwee
naar vroeger - naar later
vroeger is over
later - een ster
gisteren is oud
en morgen nog ver.

- Toon Hermans -

46

Vandaag is de dag,
hij komt maar één keer,
morgen dan is het
vandaag al niet meer.
Niet zeuren, geniet van het leven,
het mag, maar doe het vandaag,
want vandaag is de dag.

- Toon Hermans -

47

Verder van de wereld weg
elke dag een beetje
dichter naar de hemel toe
Elke dag een treetje

- Toon Hermans -

48

Met U zijn er geen verten meer
en alles is nabij.
Des levens aanvang glinstert weer,
geen gisteren en geen morgen meer,
geen tijd meer en geen muren,
en alle angst voorbij.
Verlost van schaduw en van schijn,
wordt pijn en smart tot vreugd verheven!
Hoe kan het zoo eenvoudig zijn,
met U, o kern van alle leven.
Uit Adagio - Felix Timmermans

49

Ieder mens die sterft
is een museum dat brandt.
P. van Ostayen

50

Einde...
Hij was allang zichzelf niet meer
hij kon het niet meer aan.
We hoopten, zittend rond zijn bed
dat hij maar dood zou gaan.
En na zijn laatste zucht was het
of hij zichzelf hervond
alsof hij op de drempel
van een ander leven stond.
Ik ben even blijven staan
en voelde iets van wonder
door de stille kamer gaan.

christelijke gedichten

51

Tot ziens...

Al weet ik dat je veilig bent
geborgen bij de Heer,
de lege plaats blijft onvervuld
ik zie je hier nooit meer.
Al weet ik dat je veilig bent
verlost van alle pijn,
ik kan mijn vragen niet meer kwijt
kan nooit meer bij je zijn.
Al weet ik dat je veilig bent
ik zoek en vind je niet,
ik vraag het aan een lege lucht
of je mij hoort en ziet.
Al weet ik dat je veilig bent
mijn hart wil er niet aan,
dat je, die ik niet missen kan
voorgoed bent heengegaan.
Al weet ik dat je veilig bent
ik zie je hier nooit meer,
maar als het donkert, zeg ik zacht
tot ziens, bij God de Heer!

Wij zeggen U dank Heer, voor deze
man/vrouw die ons zo dierbaar was
en die Gij tot U geroepen hebt.
Dank voor de vriendschap die hij/zij
over ons heeft mogen uitstralen.
Dank voor de vrede die hij/zij
heeft overgebracht.

De mensen van voorbij
zij worden niet vergeten
De mensen van voorbij
zijn in een ander weten
Bij God mogen zij wonen
daar waar geen pijn kan komen
De mensen van voorbij
zijn in het licht, zijn vrij

Boven akkers, stad en land
mag je God nu loven
kleine vogels in Gods hand
vlieg omhoog, naar boven
vlieg omhoog en vlieg voorgoed
vlieg de vrijheid tegemoet!

Men treurt wanneer de ziele strandt,
maar niet wanneer ze rijk beladen
in veilige haven landt.

56

Er zijn vragen gesteld in 't leven
waar de antwoorden zo moeilijk op zijn.
Ze hoeven nu niet meer te worden gegeven
voorbij is 't zoeken, gestopt is de pijn.
Je gebeden zijn verhoord.
Hij kwam je halen, in ons leef je voort.

57

Als het lichaam niet meer wil
en het leven wordt een lijden
kan men dankbaar zijn
dat God het komt bevrijden

Andere gedichten

58

Men moet niet wenen om wat niet meer is
maar gelukkig zijn om wat is geweest

59

Ik kan helaas geen afscheid nemen,
ik kan helaas niet bij je zijn.
Maar ik denk aan jou en voel de pijn.
Pijn die een leven lang zal duren,

het had ook anders kunnen zijn...

60

Waar mensen mensen zijn
die elkaar verstaan
Waar liefde liefde is
daarheen wil ik gaan
Waar het eeuwig vrede is
waar de zon schijnt
Waar een nieuwe wereld is
die niet meer verdwijnt

61

Uit het oog,
Maar NOOIT uit ons hart.

62

Voor jou ging het sterven niet ineens
Je hebt er moedig voor gestreden
Niemand kan weten wat je hebt gevoeld
Ook niet wat je hebt geleden

63

We weten het niet, we zullen het nooit begrijpen
Waarom een mensenleven wordt bekort
Waarom de ene bloem tot vrucht mag rijpen
De ander reeds in de knop verdort

64

Soms is er zoveel wat we voelen
maar zo weinig wat we kunnen zeggen...

65

Treur niet over mijn dood
maar verblijd je over mijn leven

66

Een hand, een woord, een gebaar doen zo goed
als je iemand die je lief hebt verliezen moet.
De lege plek, het doet zo'n pijn
maar in gedachten zal je altijd bij ons zijn.

67

Telkens als men denkt
't gaat niet meer
Schijnt er een lichtstraal
keer op keer
Die de kracht en de moed geven
om verder te leven

68

We staan niet altijd stil
bij het woord "samen"
Maar het is een groot gemis
als "samen" uit je leven is

Elk afscheid is de geboorte
van een herinnering...

Het laatste beetje is nu op
veel was er te verduren.
Het kaarsje is thans opgebrand
gedoofd zijn alle vuren.
Voor wie het aangaat is 't niet erg
die heeft genoeg geleden!
Wel voor hen die ik achterliet
vaarwel en wees tevreden!

Zwaar werden de dagen
en lang duurde de nacht
Hoe moeilijk is het vechten
bij het ontbreken van de kracht
Maar ondanks je verlies
van de strijd om het leven
Heb je ons een heel stuk geluk
en ontzettend veel liefde gegeven

72

Er is niets dat moeilijker is
dan de dingen te wensen en
te aanvaarden zoals ze zijn.
Wij vragen allemaal "waarom"?
Het antwoord verstilt
daar er geen antwoord is.

73

Na een levenslange strijd,
eindelijk innerlijke rust.
Voorgoed uit het oog,
maar eeuwig in ons hart.

74

Ik kwam een glimlach tegen,
die had iets van een lied.
en even dacht ik, mensen zijn
alleen... en toch ook niet.

75

Belangrijk is niet alleen de weg die je gaat
maar ook de sporen die je achterlaat

76

Je was een rots in de branding
en koerste recht door zee.
Je trotseerde storm en golven
alleen... je had de wind niet mee.

77

Mijn liefde blijft aanwezig
zal niet worden uitgeblust
Maar er is geen hand meer in de mijne
geen mond meer die mij kust
Geen lach meer in de verte
geen streling door mijn haar
Niet meer samen zitten
en kijken naar elkaar
Onwerkelijk is nog het gemis
maar ik moet nu leven
met hoe eenzaam, eenzaam is

78

Als een bloem zo is het leven
't begin is teer en klein
De een die bloeit uitbundig
de ander geurt heel fijn
Sommige bloemen blijven lang
weer anderen blijven even
Vraag niet bij welke bloem je hoort
dat is 't geheim van 't leven

De leegte zonder jou
is met geen pen te beschrijven
De leegte zonder jou
zal altijd bij ons blijven
Maar veel fijne herinneringen
verzachten onze smart
Voorgoed uit ons midden
maar altijd in ons hart

Als ik ooit doodga
begraaf me dan niet
verstik me niet onder een zware steen.
Laat me de kans om vrij te zijn en
te gaan over de grenzen van de dood
mee met de wind en met
de vogels die ik bewonderde tijdens
mijn leven.
Als ik ooit doodga
verstik me dan niet in tranen
maar schep een herinnering aan mij
niet op mijn graf
maar in je eigen levenssfeer,
daar waar je gelukkig bent.

Als het leven je ontglipt
en de dood is zo dichtbij
dan verdwijnt de woede

en voel je je vrij
De strijd is gestreden
je hebt je best gedaan
de pijn zou verdwijnen
je wist dat je moest gaan

82

Achter je ligt een leven van werken en plicht
en juist dat bepaalde in alles jouw gezicht
Flink was jij je hele leven
moedig ben je tot het einde gebleven
Flink wil je nu dat wij zullen zijn
maar afscheid nemen doet ons zo'n pijn

83

Moegespoeld tegen de rotsen van het leven
Zoekt haar/zijn ziel de tijdloosheid en rust bij U.

84

De laatste dagen van het einde
dan wordt de grote wereld klein,
is plotseling alles onbeduidend
tot het laatste beetje pijn.

Wat wij zo belangrijk vinden
verliest zijn glans, verliest zijn zin.
Maar achter die gesloten ogen
glanst een hemelsgroot begin.

85

De kaars leek bijna eindeloos
maar is nu stil gedoofd
Een leven lang zorgzaam geweest
gegeven en geloofd
Een hand die zwaaide
als we gingen
en nog vele mooie dingen
zijn herinneringen aan ons mam
die voor altijd van ons afscheid nam

86

Afscheid nemen is met dankbare handen
meedragen al wat herinnering waard is.

87

Al hield je nog zoveel van het leven,

je had het niet in eigen hand.
Ongevraagd moest je het verlaten
en wij staan machteloos aan de kant.

88

Ik wil nog even...

Ik wil de dag van morgen nog even laten wachten.
Ik wil nog even luisteren naar jouw stilte.
Ik wil nog even vasthouden wat is geweest,
denken aan vroeger, weten dat jij niet weg bent,
dat jij niet ophoudt,
dat jij hier blijft en onmogelijk verdwijnen kan.
Dat jij nu vrede hebt, dat jij nu vrij bent,
zonder pijn en zonder zorgen.
Ik weet dat morgen niet zal zijn
zoals ik 't vroeger had bedacht,
dat ik je zo ontzettend veel zal missen.
Maar ik zeg dank voor alles wat je voor ons was,
gek dat ik dat nu gemakkelijker zeg dan ooit tevoren.
Ik mis je... en daarom
wil ik de dag van morgen nog even laten wachten.

89

Als tranen een trap konden bouwen
en mijn verdriet een brug,
dan klom ik hoog genoeg waar je bent
en bracht ik je mee terug.

90

De kern van alle dingen is stil en eindeloos.
Ons lied is kort en broos.

91

Laat me niet gaan tot aan het raam
zonder je hand,
maar leid me
vooraleer de avond
aan de hemel valt.

92

Men treurt wanneer de ziele strandt,
maar niet wanneer ze rijk beladen
in veilige haven landt.

Ik kan helaas geen afscheid nemen,
ik kan helaas niet bij je zijn.
Maar ik denk aan jou en voel de pijn.
Pijn die een leven lang zal duren,
het had ook anders kunnen zijn...

Waar mensen mensen zijn
die elkaar verstaan
Waar liefde liefde is
daarheen wil ik gaan
Waar het eeuwig vrede is
waar de zon schijnt
Waar een nieuwe wereld is
die niet meer verdwijnt

Voor jou ging het sterven niet ineens
Je hebt er moedig voor gestreden
Niemand kan weten wat je hebt gevoeld
Ook niet wat je hebt geleden

96

Soms is er zoveel wat we voelen
maar zo weinig wat we kunnen zeggen...

97

Telkens als men denkt
't gaat niet meer
Schijnt er een lichtstraal
keer op keer
Die de kracht en de moed geven
om verder te leven

98

We staan niet altijd stil
bij het woord "samen"
Maar het is een groot gemis
als "samen" uit je leven is

99

Het laatste beetje is nu op
veel was er te verduren.
Het kaarsje is thans opgebrand
gedoofd zijn alle vuren.
Voor wie het aangaat is 't niet erg
die heeft genoeg geleden!
Wel voor hen die ik achterliet
vaarwel en wees tevreden!

100

Je was een rots in de branding
en koerste recht door zee.

Je trotseerde storm en golven
alleen... je had de wind niet mee.

